

וזאת הברכה, בראשית

וזאת הברכה

מאה ברכות בכל יום

וזאת הברכה אשר ברוך משה איש האלוקים את בני ישראל לפני מותו (א, א)

משה איש האלוקים, ר"ת מאה, רמז על מאה ברכות שמחוייב כל אחד מישראל לברך בכל יום, כמו שאמרו חז"ל (מנחות מג:; ורש"י שם): אל תקרי מה אלא מאה, ואיתא בחז"ל (טור אר"ח סימן מו): כי דוד המלך תיקנם, כי היו מתים בכל יום מאה אנשים, עמד ותיקן להם מאה ברכות. "לפני מותו", היינו אם יברכו מאה ברכות אזי לא ימותו, וזוהי ברכת משה.

להתעורר באהבתך בשם ספר "שיח אבות"

העושר טוב רק אם משתמשים בו לטובה

ולגד אומר ברוך מרחיב גוד פלביא שקן וכו'... (לד, ב)

אפשר לפרש פסוק זה דרך רמז: "גד", הוא מזל, אדם מתעשר, והוא שמח במזלו הטוב, אבל המזל הוא טוב רק אם האדם עושה הדבר הנכון עם הכסף שנפל בחלקו, אם אין הוא עושה את הדבר הנכון, עלול הכסף להיות "עושר שמור לבעליו לרעתו". הדבר זה נרמז כאן בפסוק: "ולגד אומר ברוך", משה רבינו אמר, שהגד המזל הוא "ברוך", מתי? כאשר מרחיבים המילה "גד", והיא נעשית "גמולי דלים", כאשר גומלים חסד עם הדל, אזי "כלביא שקן", ראשי תבות "כי לא במותו יקח... אחריו.

ומתוך האור בשם ה"חתם סופר"

בראשית

בראשית, ענוה

בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ (א, א)

יש לפרש על פי מה שפירש החיד"א: כי "בראשית", הוא אותיות "בשארית", שכל העולם כולו לא נברא אלא אלא בזכות ישראל שנקראו "שארית" שנאמר: (צפניה ג, יג) "שארית ישראל לא יעשו עולה", ואיתא במדרש (תנחומא עקב אות ג): שלא בחר הקב"ה בישראל אלא בעבור הענוה.... ולכן התחילה התורה במילה "בראשית", שהוא אותיות "שארית" דהיינו הענוה, כמו שאמרו (ר"ה יז): לשארית נחלתו, למי שמשים עצמו כשיריים.....

"משוש תבל" מאת הגאון ר' עובדיה יוסף זצוק"ל

המאורות ביחס לנשמת האדם

ויאמר אלהים יהי מארת פרקיע השמים... וכו' (א, יד)

בספר "אדיר במלוכה" לרב וולך שליט"א, הובא מעשה מאדמו"ר רבי אהרן מסדיגורא, שפעם הלך בחוצות העיר באישון לילה, הסתכל למעלה על הרקיע שהיה זרוע בכוכבים ואמר: אדם היושב בחדר חשוך, מה עושה? מדליק אור. מנהגו של עולם, שהחדר גדול הוא והנורה קטנה לעומתו, ובכל זאת היא מספיקה כדי להאיר. ואלו כאן, בורא העולם ברא שמש שגודלה פי כמה וכמה מכל העולם כולו, וכל שכן שהיא גדולה יותר מן האדם! היכן מצינו, שמאור גדול מן החדר שאותו צריך להאירו? והשיב: נכון, העולם הוא קטן, והאדם קטן יותר, אבל נשמתו של האדם גדולה הרבה יותר מכל הכוכבים ביחד! ואם כן, כל שמי מרום וכוכביהם, זעירים ואפסיים הם לעומת נשמתו של יהודי אחד ויחיד, ובדין נוצרו לשרותו!

ומתוך האור

כוחה של תפילה

וכל שית השדה טרם? הנה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר ה' אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה (ב, ה)

מה טעם לא המטיר, לפי שאדם אין לעבוד את האדמה, ואין מכיר בטובתן של הגשמים, וכשבא אדם וידע שהם צורך לעולם, התפלל וירדו, וצמחו האילנות והדשאים (רש"י)

כתב המשגיח רבי שלמה וולבה זצ"ל, כאשר ניגשים לתפילה, אין להתחשב בטבע כלל, והוא נסיון עצום לדעת שאצל הקב"ה לא שייכת מציאות של טבע, ואנו נכשלים בזה רבות. לדוגמא, כשמתפללים על החולה מסוכן, מתפללים כביכול לצאת ידי חובה, ובלי תקווה אמיתית, שהרי לדברי הרופאים אפסו הסיכויים, ושוכחים שהקב"ה כל יכול. זו מלחמה גדולה בטבע האדם, שידע שאין מציאות של טבע אצל בורא עולם.

להתענג בתענוגים

התורה מלמדת אותנו להביט רק על מעלותיו של השני

ויקרא האדם שם אשתו תנה כי הוא היתה אם כל חי (ג, כ)

מן הראוי היה להתבונן כאן בנקודה חשובה, אם בקטעים הקודמים תיארנו את חסידותו של אדם הראשון בכך שהתגבר על מידותיו, ולא כעס על חוה למרות שהביאה את המיתה לעולם, הרי שעתה נציין את

בוסר היה ואיתא פלוגתא (סוכה לו.), ר"ע בוסר לאו פרי היא, וחכמים סברי בוסר פרי היא, א"כ לפני דברי ר"ע לא חטא אדם הראשון, ואיתא מפני מה אין הלכה כשמעיה ואבטליון מפני שהם בני גרים, ואיתא מפני מה נהרג ר"ע מפני שבא מגרים. והשתא אתי שפיר מה שכתוב בגמרא, כיון שהגיע לדורו של ר"ע שמח בתורתו דר"ע סבר בוסר לאו פרי, וא"כ לא חטא אדם הראשון, ונתעצב במיתתו כי נהרג על שבא מגרים ואין הלכה כמותו, וא"כ בוסר פרי היא וממילא חטא אדם הראשון ודו"ק. *להתעדן באהבתך*

הלכה: האם שני אחים יכולים להיות חתנים אחד חתן תורה והשני חתן בראשית.

מותר לשני אחים להיות חתני תורה, ביום שמחה תורה, שאחד יעלה בתור חתן תורה והשני חתן בראשית, ואע"פ שהמנהג להקפיד בכל ימות השנה שלא לעלות לתורה שני אחים זה אחר זה מפני עין הרע, בשמחה תורה מותר, שהכל עולים לכבוד התורה. וה"ה לאב ובנו שיעלו זה אחר זה.

חזון עובדיה" סוכות" (דף תער) מאת הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

פתגם: אנשים אינם חסרי כוח, הם חסרי רצון

ספר "שמחלה"

חקירה: סכך פסול: חקרו האם אינו נחשב כלל לסכך או שהוא סכך ויש בו פסול (המידות לחקר הלכה א-יב)

ספר "קובץ יסודות וחקירות"

סיפור: שלוש רגלים

רב גדול בישראל אמר פעם: יש דיינים שבכל ימות השנה יש להם, שלוש רגלים: כאשר אנשים נצים ביניהם, הרי זה בשבילם חג המצות. כאשר בעלי הדין נשבעים, הרי זה בשבילם חג השבועות. וכאשר בעלי הדין משלשלים לכיסם מתן בסתר, הרי זה בשבילם חג האסיף.

ספר "חד וחלק" חלק ד'

שבת שלום!

יוצא לאור לרפואה שלימה של ג'ינט מסעודה בת ג'ולי יעל, דינה בת מרים ודניאל בן רחל, שלמה בן מרים, אליהו בן מרים

יוסף ג'רמון כולל עקס לע בען

לכל עניני הדף נא לפנות במייל ל:

germon73@hotmail.fr

Retrouver le feuillet sur le site du kollel

www.kollel-aixlesbains.fr

מידת לימוד זכות שלו, שגם היא מוצאת את ביטוייה באותו פסוק בו מציינת התורה שהאדם קרא לאשתו בשם חוה. אחת התכונות המלוות את בני האדם, היא להביט רק על מעשיו הרעים של הזולת, ולהתעלם לחלוטין מכל המעשים הטובים שעשה. יכול אדם לפעול טוב עבור חבריו, ואפילו עבור כל בני עמו, ו"התגלשות" אחת שלו, תטה את הלבבות לזכרו לדראון עולם. ומדוע? וכי לא מגיע לו שיזכרו את כל מעשים הטובים? וכי בשל מעשה אחד ויחיד או אפילו הרבה מעשים כאלה, כבר נמחקו כל הפעולות הטובות? התורה מלמדת אותנו כיצד להתנהג, בכך שהיא מציינת שהאדם קרא לחוה "אם פל תי". ולכאורה, הרי חוה זו הביאה לעולם לא רק את החיים, אותה חוה גרמה לה ולכל הדורות הבאים אחריה גם את המוות! אם היו שואלים אותנו כיצד לכנות את חוה, היינו מציעים אולי את התואר "חברה קדישא". רק לא אם כל חי. מדוע אם כן העדיף אדם שם זה? בכך מאלפתנו התורה חוכמה ומוסר, שאמנם על המעשה הלא טוב שעשתה, היא צריכה לתת דין וחשבון, אבל עם כל זה, ולמרות שהחטא שלה גרם צער לכל כך הרבה דורות, עדיין אינו מצדיק לשכוח לחוה את הפעולה כ"אם פל תי"

ספר "עלינו לשבח"

הספק, הפתח והמבוא ליצר הרע

.....לפתח חטאת ריבך וכו'.....(ד, ז)

הגר"א ז"ל "בקול אליהו", מפרש פסוק זה, כי הנה אין ליצר הרע שליטה על האדם להטותו מדרך הטוב כי אם במקום שיש פתח פתוח לפניו ופירצה עומד כנגדו, כמליצת חז"ל "פירצה קוראת לגנב". אם רק נותנים לו דריסת רגל קטנה, משהו שבמשהו, מיד הוא נכנס ונעשה בעל הבית על האדם, אבל אם סוגרים בפניו את כל הפתחים, הרי שאין לו שום דריסת רגל, ואין לו שום מקום להיכנס לאדם. כאשר יש בלב האדם ספק, אפילו הקל שבקלים, על מעשה שלילי מסוים האם לעשותו או לא, אז יש מקום ליצר לבוא להשתרר עליו על ידי הפתח ההוא, ובנקל יכריענו לרצונו הרע, אם לא יכבשנו בחזקה. לא כן אם האדם דעתו ורצונו שלם איתו, ותמים הוא עם ה' לעשות מה שציוה עליו, ודאי אין מקום ליצר לבוא אצלו ולפתחו לעבור עבירות.

יחי ראובן

הקב"ה הראה לאדם הראשון דור דור ודורשיו

זה ספר תולדת אדם וכו'.....(ה, א)

איתא בגמרא (סנהדרין לח:), זה ספר תולדות האדם, כלומר שהראה הקב"ה לאדם הראשון דור דור ודורשיו כיון שהגיע לדורו של ר"ע שמח בתורתו ונתעצב במיתתו. ותמוה! וביאר הגאון ר' יהונתן איבשיץ בספרו "מדרש יהונתן": איתא במדרש פרי שאכל אדם הראשון